Universitätsbibliothek Paderborn

Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat scelerum Ultor Deus

Selhamer, Christoph

Norinbergae, Anno Gratiæ M.DC.XCIX.

Concio XXVIII. S. Anna. Lætitiæ Partus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-52721

Visual Library

(24) *vitam naturæ, vitam gratiæ & vitam gloriæ.* Sicut ergò latrones horremus & inſequimur, qui corpori noſtro vitam rapere geſtiunt naturalem, ita vel maximè hunc decet latronem extirpari, & nullis modis foveri, qui non tantùm corporis vitam tot modis exaſperat, tot annis abbreviat, & multò ante determinatum diem penitus ſuffocat, ſed etiam gratiæ divinæ vigorem tollendo animam enecat, eámque gloriâ orbat cœleſti. Fuit hucusq; qui calices exſiccando, vel alios in idem perditionis barathrum pertrahendo, jam in cymbam Charontis pedem creditur poſuiſſe, is hodie pedes retrahat, omnem pravam ſocietatem evitet, fidem juret ſobrietati, & eorum ſodalium commercia quærat, qui tanquam ebrietatis colendiſſimi oſores, ipſum poſſint meliorem reddere, & ſurſum ad gratiam ſimul & gloriam promovere. Amen.

(24) S. Auguſt. l. 4. Civit. c. 12.

I. Latrocinans ebrietas triplicem tollit vitam.

CONCIO XXVIII.

FESTVM S. ANNÆ.

Abundare te faciet Dominus Deus tuus in Sobole Vteri tui. Deut. 30.

Lætitiæ Partus.

Cùm olim coram Philippo Macedonum Rege Alexandri Magni parente verba facturus diſertiſſimus Orator, Sabellio teſte, laudum copiâ ſe obrui ſentiret, converſus ad invictiſſimum Monarcham hunc in morem peroravit AA. Tacebo, Philippe, magnificentiam & gloriam tuam, quô ipſos etiam extraneos in ſtuporem das legatos. Præteribo illuſtrem Majorum tuorum proſapiam, quam tamen alter nunquam ſuſpexiſti, niſi ut propriis factis & heroicis virtutibus tanquam recentibus radiis plùs ultra illuſtraretur. Silebo ampliſſimas regiones & provincias incredibili celeritate tuis armis ſubactas. Umbris recondam Orbem pœnè univerſum paucis annis tuo unius imperio ſubjugatum. Nil dicam de palmis & trophæis, de victoriis publicis & triumphis, quos de numeroſis hoſtibus reportâſti. Nil referam de tua in judiciis maturandis per hamatas munerum dotes flecti neſcia & nec latum unguem in tranſverſum acta æquitate. Nil

commemorabo de regio tuo benefaciendi ſtudio, vi cujus diem viſus es
perdidiſſe, quô nullis mortalium datum tibi fuit benefacere. Nil dicam
de regali tua etiam in apertos hoſtes clementia, quâ moribus hirſutas &
quaſi brutas gentes tua in obſequia traxiſti. Nil diſſeram de tua inſu-
peros munifica pietate, quâ tantam tibi hucusque felicitatem, & ſuo-
tis fortunæ affluxum conciliâſti. Nil eloquar de rariſſima correctionem
patientia, quâ te etiam ab edentula & deformi vetula corripi paſſus &
cùm pro judicio reformando à dormitante ad vigilantem, ab ebrio ad
ſobrium Juſtitiæ præſidem appellaret. Id unum ſupremam in laudem
tuam dixiſſe ſufficiat, *filium te habere Alexandrum*, filium tam pruden-
tem, tam potentem, tam magnanimum, tam victorioſum &c. hæc &
alia Orator.

O Sanctiſſima DEI Matris Mater Anna, JESU Chriſti Avia! cu-
currant alii quà lingua, quà calamo in elogia tua, regium ſtemma
tuum ex familia David extollant; virtutum tuarum decora illuſtrent
A. ſacri Nominis tui myſteria meram gratiam ſpirantia cum Joanne Da-
Annæ Matris Dignitas ex filiæ præſtantia colligatur. maſceno cantu celebrent; te ſuper omnes matres verè beatam, & per
Deiparam omnibus reliquis Matribus anteferendam Matrem, gratiâ
per gratiam mulierem ſanctam prædicent, commendent &c. hoc unum
dixiſſe ſufficiat, *te Filiam habere Mariam*, & ſicut tota Mariæ dignitas
his verbis continetur, *de qua natus eſt JESVS*, ita pariter Annæ tota
in eo fundari: *De qua nata eſt Maria, quæ Deum peperit.* Fuit hæc pri-
ma radix omnium chariſmatum & gratiarum, quibus Anna excelluit
Virginem mundo dediſſe, quæ ad hoc cœlitus electa eſt, ut Mater
ſet Creatoris; poterat adeò illis vocibus ſalutari Anna, quibus ala-
populum Iſraëliticum lactabat Moyſes, Deut 30. *abundare te faciet Deus*
in Sobole Uteri tui. Ex hujus Sobolis excellentia matris Annæ ſumma
(1) S. Fulbert. Sermon. de ortu Virg. dignitas æſtimetur Fulberto (1) authore: *Verè beata, omni veneratione*
digniſſima & ſacrô quodam privilegio prædicanda Mater, quæ omnes
matres anteceſſit, generando eam, quæ ſuum atq; omnium generaret Creato-
rem. Nempe! ſicut arborem ex fructu cognoſcimus & benedicimus,
ſic Annæ præſtantiam ex Maria fructu ejus, quem fructum prodigio-
ſumma cum lætitia utero ſuô progerminavit, legamus omnes. Duplici
B. ex capite ſumma cum lætitia Matrem Dei Mater Anna peperit. Libe-
Summa cum lætitia filiam peperit, quia prænuntiatam, mus obiter utrumque Lætitiæ caput, inde aliò moveamus.
Primum lætitiæ caput conſtituit Mariani fructus prænuntiatio. Fru-
ci ſunt, quibus hunc honorem ac lætitiæ fontem Deus indulſit, ut an-
tequam naſcerentur, promitterentur, & priusquam in lucem ederentur

tur, nominatim cognoſcerentur. Primus horum fuit Iſmaël (2) de quo Angelus ad Agar dixit: *Paries filium, & vocabis nomen ejus Iſmael.* Alter fuit Iſac (3) de quo Angelus ad Abraham: *Sara uxor pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Iſac.* Tertius fuit Joannes Baptiſta, cujus ortum præſagiens Angelus (4) edixit: *Ne timeas Zacharia, exaudita eſt deprecatio tua, uxor tua Eliſabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem.* Ex his liberè arguo hunc in modum cum (5) Bernardo: *Quod paucis mortalium conſtat eſſe collatum, fas certè non eſt ſuſpicari, Virgini Matri negatum eſſe.* Decuit enim, ut nulli cederet, quæ Deum eſſet paritura. Decuit adeò per Angelum prænunciari Mariam, & quidem per Archangelum Gabrielem, quem Deus creditur, Euſebio teſte, præclariſſimæ Virginis tulelæ cœlitus deſtinâſſe. Revelatum id etiam fuit S. Brigittæ, prout ipſa hiſce verbis (6) expreſſit: *Gloria tibi ſit Domina mea Virgo Maria, Mater Dei, quia ab illo Angelo quô Chriſtus tibi nunciatus eſt, etiam tu parentibus tuis nuntiata fuiſti!* id ipſum fusè (7) Salmeron, & (8) Poza tuentur.

(2) Gen. 16.
(3) Gen. 17.
(4) Luc. 1.
(5) S. Bern. ep. ad Lugdun.
(6) D. Brig. orat. 1. ad Virg.
(7) Salm. tom. 3. tr. 12.
(8) Poza in Elucidar. l. 2. c. 17.

Alterum Lætitiæ caput ex partu promitur undique libero, undique gaudioſo; filiam enim ſine ullo faſtidio & gravamine, ſine ullo dolore ac moleſtia peperit Anna; ita ſanè in die Ortûs Mariani Eccleſia canit: *Nativitas tua Dei Genetrix Virgo gaudium annuntiavit univerſo mundo*, ergò nullos potuit dolore inferre Genetrici Annæ partus Deiparæ. Decuit potiùs, ex Anſelmo, ut quæ ſine peccato concepta eſt, etiam ſine peccati pœna, ſine laſſitudine aut faſtidio, ſine virium detritione, ſine uteri gravedine naſceretur. Pariant omnes aliæ prolem ſuam in doloribus & ærumnis; prolem uterô circumferant & in lucem edant originaria labe maledictam; aliter ſanè hic loci loquendum eſt ac ſentiendum: hæc Mater ſicut filiam ſuam ſine ulla Adæ macula concepit, ſic mundi totius gaudium exlex peperit. Dolor & triſtitia parientium feminarum multùm quidem ex partu levatur juxta Script. (9) oracula: *Mulier jam peperit, cùm non meminit preſſuræ propter gaudium, quia natus eſt homo in mundum*; ſed hoc gaudium verè ſpurium dixeris & proteum; *Quale enim gaudium*, inquit Jacob, *qui lumen cœli* (10) *non video!* cœci omnes naſcimur, & iræ filii, Orci victimæ, Deo ipſi odibiles creaturæ, unde ſanè nulla lætandi ſed potiùs triſtandi cauſa proſultat. Puras inter creaturas ſola Virgo Mater Maria ex Anna prodiit benedicta, gratiis plena divinis, & procul ab omni *væ* remota, quæ adeò ſola purum & illime gaudium Annæ peperit lectiſſimæ Parenti; quod gaudium nullo unquam caſu turbari potuit, ſed potiùs in horas creſcere debuit & augeri; certa fuit Anna, quia cœlitus edocta,

C. Et ſine ullis doloribus uterô ſolutam.
(9) Jo. 16.
(10) Tob. 5.
D. Gaudium ex hoc partu conceptum nullo caſu turbari potuit Annæ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariam ſine labe conceptam, ſine macula naſcituram, labis integram, vitæ omnium ſanctiſſimæ dies in terris exhauſturam, in cœlis gloriâ Divinæ proximâ coronandam. Hoc gaudium tantæ fuit amplitudinis in Anna, ut ipſa Deipara S. Brigittæ (11) fateretur, *inexplicabile* fuiſſe; ſuo itaque modô aliquam *infinitatem* ex Virgine Matre ac Nepote JESU participavit.

(11) Revel. Brig. l. 1. c. 9.

Optimi AA. ſiſtamus nonnihil in hac *inexplicabili lætitia*, quam de ſua Filia toto vitæ tempore Mater Anna concepit, & unà hodie diſpiciamus, quàm mancum & modicum, imò ſæpè nullum ſit gaudium, quod ſuis de prolibus moderni formant parentes. Hic centies exclamem (12) *extrema gaudii luctus occupat.* Gaudium hoc nimis præceps eſt & crudum: vix modicè conceptum mille ſuſpicionibus turbatur. Vix eminus libatum abſynthiô miſcetur, eventu perditur inexſpectato, morte immatura pueri evertitur, diſſipatur, vel ſanè ita moribus deforman vitâ amaricatur, ut eum parentes vicibus iteratis exoptent, primo in baneo ſuffocatum eſſe. Noſtræ adeò mulieres ac modernæ matres hoc maximè ſeculô ita diſcolô & diſtortô, ſuo è partu utplurimùm lætitiam concipiunt nimis præcocem, nimis intempeſtivam. Edatur in lucem à matre numeris omnibus abſoluta ſoboles, vivus, vegetus, bellus undique puellus aut formoſiſſima Juno, ſæpè tamen, ut memini, grandes turbæ ac conjecturæ virum premunt, quæ omne gaudium in acetum transmutent. Quoties ob cuculos incerta proles patri redditur! quoties in diverſa ſcinditur maritus, cùm vel à vultu paterno abludit infans, vel quamcunque ſecum notam alteri ſimilem ex utero transportat materno! Fuit bellici nominis vir verè martius, qui nullum unquam hoſtem viſus eſt extimeſcere; at verò uxorem ſuam plùs quàm hoſtem ſuum formidabat; cùm enim ſenior eſſet, conjugi juniori nunquam ex integro fidem detulit, ſemper in curis animum morſicantibus fluctuans & vacillans, ne ovis inſudet alienis juvenis Camilla. Accidit tandem, ut innocens conjux ei filium pareret, ſed vultu perquam deformem, & utrique parentum disſimilem; hîc ocius furere, bacchari, tumultuari, & fulminare maritus, cùm pro ſuo nollet tam deformem partum agnoſcere; quis dolor uxoris nunquam perfidæ animos lancinârit, innocuis matribus cogitandum transmitto. Deum bonum! quam enormem inde dolorem hauſiſſet, ſi adulterii vel eminus convinci uxor potuiſſet? Præſentem, credo, efferus miles mactâſſet, à qua undique innocua vix manus abſtinuit cruentas. Verum eſt, non ſemper vanæ ſunt ſuſpiciones, quas hoc in negotio formant mariti; at ſi rem ſuis ritè momentis penſemus, ipſi non rarò Viri ſuas ultrò perfidas ſtu-

(12) Prov. 14.

E. Gaudium undiq; ſpurium quod ſuis è prolibus moderni hauriunt parentes.

F. Id ſæpiſſimè in acetum degenerat.

unt uxores, ut adeò ſibimetipſis culpam imputent mariti; cur enim uxores ſuas tantopere ornant oculis alienis? equum qui comit, eumque ephippio & phaleris undique ſplendidis exornat, caput criſtis in altum ſurrectis irradiat &c. is ultrò emptores ſolicitat. Cur conjuges ſuas ad omnes nuptias & choreas dimittunt? cur eas omnium epulis & jocis, omnium ludis & ſpectaculis, omnium angulis & tenebris, omnium ſtationibus & ſeſſionibus, omnium hortis & confabulationibus obtrudunt? talem uxorem qui patitur, imò qui eam incitat, inſtigat, ut ſe ſplendidis veſtibus induat, & quod his omnibus eſt deterius, ut inveſtem pectoris nudati pudorem aliis omnibus meretricio more venalem exhibeat, is etiam formæ admiratores ſimul & inſidiatores patiatur; is cornua ferat, vel doceat domi duntaxat viro ſuo ſe ornare, oculis verò alienis ſe totam ſubducere. Minus inſidiarum habebit, quæ minus habet munditiarum. Dum comuntur, venduntur, aut certè foro parantur & quibusvis emptoribus proſtituuntur.

G. Turbæ hujus cauſæ ſunt ipſi ſubinde Viri.

Turbatur ſæpenumero modernis conjugibus gaudium ex liberis in amicam lucem productis, cùm acribus morbis infeſtantur, vel primîs annîs penitus exanimantur. Oſſea falce metatur innocens planta, dolebunt & lugebunt pueruli parentes, baculum tolli ſenectutis, opimæ hereditatis ſucceſſionem mactari. At ſi hujus etiam mœroris primam cauſam inveſtiges, fatendum erit multoties, ipſos parentes propriam carnem fatô immolâſſe repentino, ſi quocunque tandem modo bonorum & fortunarum ſuarum hæredem comparârunt parentes, legitimè ſeu illegitimè, gaudium ex prole per obliquam venerem conceptum durare non poteſt. Sap. teſte (13) *filii adulterorum in conſummatione erunt, & ab iniquo thoro ſemen eradicabitur; etſi quidem longæ vitæ erunt, in nihilum computabuntur, & ſine honore erit noviſſima ſenectus eorum.* Expertus eſt hoc ipſum David (14) ut enim Script. perhibet, *percuſſit Dominus parvulum ejus*, quem peperit Davidi Uriæ uxor, & mox conclamatus eſt; ſed fac à cunis in pueros, à pueris in adoleſcentes excreſcere, unà ſæpè in majores luctus parentes conjicientur, quo in majorem ſpem vivere filii ceperunt. Accidit hoc ipſum tunc maxime, quando ſocii thalami fœdera firmantur non tam prolis amore, quàm libidinis cauſâ, equi inſtar & muli concurrentibus ſponſis; ita ex thoro impiè captato ut plurimum ſemen Chanaan ſeu nequam ſoboles progeneratur quia ut ſic non filii intenduntur ſed libido. Id pluribus exemplis è Script. petitis probrat (15) Salianus, quibus enarrandis ſuperſedeo. Author Op. imperf. (16) hanc ſimul & aliam allegat cauſam, cur ſæpè

H. Morbi & præmatura prolium mors.

(13) Sap. 3.

(14) 2. Reg. 11.

I. Hanc mortem ſæpè parentes accelerant.

(15) Salianus. a. m. 2323. n. 5.

(16) Auth. op. imperf. hom. 1. in Matth.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

K. Turbatur ſæpè gaudium à libidine, quâ ſordent parentes; unde liberi cruces crucibus accumulant,

ſæpè liberi parentibus ſuis recalcitrent, eósque mille curis & ærumnis obruant adulti, his verbis: *Nunc quia multi divitias eligunt & non mores, & quod in meretricibus quæri ſolet, hoc in conjugibus optant aſſequi, ideò multi non genuerunt filios vel ſibi vel Deo ſubditos ſed contumaces.* O quantos & quàm multos parentes hæc duplex premit cauſa! dic enim, quot numerò exhibebis hodie, qui cùm vincla jugalia quærunt, animo conſilia volvant ſanctiora? Numquid hodie benè multi ac multæ formam duntaxat appetunt & libidinem, vel opes exambiunt & fortunas! **Gelt du biſt mir lieb!** Interim non penſatur, quæ animi mala ſecum afferat compars, grandia, inuſitata, quæ ſæpè oculis etiam prævideri poſſent, niſi cœcus amor menti & oculis inſideret; ſibi proin hi parentes culpam imputent, ſi ex connubio, pravo fine contracto tollant liberos, qui cruces crucibus addenſent, in omnem proterviam abjecti, in omnem inſolentiam effuſi, in omne probrum parentibus affricandum expediti.

(17) Delr. Diſq. Mag. l.6. c.2. ſ.1. q. 3. & l. 3. p. 1. q. 2.

L. Alii in nuptias feruntur modis illicitis, heteroclitis; in ſceleris pœnam liberi recalcitrant.

Alii & aliæ non rarò ita in nuptias pruriunt, ut contra naturam & rectæ rationis leges mediis verè abſonis & heteroclitis procentur, ſæpe etiam ad magica conſilia & auxilia, ut ſuis votis potiantur, amore cœco abripi patiantur. Luculentam hac de re Hiſtoriam Vita exhibet SS. Cypriani & Juſtinæ 26. Sept. quam fuſius Tuba dabit Clementina, præſentem Tragicam ocius ſecutura. Ab his artibus nec ſimplices hauſtus, nec amatorias literas tutas eſſe, fusè monſtrat (17) Delrio, ex quo unum duntaxat meis hiſce attexo. Fuit Genuæ ſub finem ſuperioris ſeculi nobilis adoleſcens pius & probus, qui tamen ex imprudenti & incauto feminæ aſpectu ita in amorem mulieris exarſit, ut divinum penitus animô excluderet. Mittebantur ultro citròque procaces literæ, vix primas evolvit, grandi morbo afflictus decubuit. Sacro ſimul & profano medicamine adjutus, immundas ſordes evomuit, unguium ſegmina, crines femininos, oſſium fragmina & ferramentorum cum ſanguine. Rogatus an nullas ab amaſia literas acceperit, annuit eas ſe accepiſſe ſed dilaceràſſe. Luſtrabant domeſtici arculam & pulpitum ut literas tollerent amatorias, ſed cum clavem peterent, ori eam decumbens inſeruit quaſi præſentem voraturus, quæ niſi per vim erepta eſſet, fatum horridum æger acceleràſſet. Sic repertæ literæ focô combuſtæ ſunt, quô factô, ſenſus ægro redditi, abſterſa lues, & tam corpore quam animo ſibi reſtitutus, priſtinam ſanitatem recepit, malô doctus proprio nec literas Venerem ſpirantes impunè manibus teri, aut oculis evolvi. Taceo, ſæpius eveniſſe, ut nuptirientium deſideria ma-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nùs caſta amaſii vel amaſiæ forma ipſe dœmon expleret, aut verius deluderet, cujus rei plura dedimus exempla præſente in Tuba. Dic autem modò ſi vel hodie ſimilia ad connubium maturandum tententur, quid aliud ex talibus nuptiis aut conjugiis exſpectes, niſi prolem hiſpidam, incultam, parentibus ipſis probroſam ſimul & oneroſam, verbô maledictam.

Alii parentes optant quidem liberos habere, ſed ſibi ex illis ultrò per imprecationes aut execrationes horridas cruces aſſiduas & innumeros dolores fabricantur. Diritatibus hiſce in filios eructatis pleni ſunt omnes libri & annales. Ex Aug. (18) notum eſt, illam læſæ matris imprecationem liberis impactam, tantam vim habuiſſe, ut illicò filii totius corporis tremore quaterentur. Friburgi oppido Miſniæ hôc adhuc ævô veſtigia ſignantur in ligneo pavimento, quibus per aliquot annos filius hæſit contumax, nec vivus locô potuit moveri: donec moreretur, cui pater, ab eo ad immanem iram provocatus imprecari auditus eſt, ut quamdiu viveret, in loco illo immobilis ſtaret Camerario (19) teſte. Fuiſſe ruſticam, memorat (20) Franciottus, quæ cum hac maledictione, *ut te lupi devorent*, vociferantem infantulum fulminabat. Quo lucrô? quo effectu? cùm anno 1592 ipſô feſtô Corporis Chriſti omnes domeſtici ſe in templum contuliſſent, relicta domi ſola infantulâ, en proxima è ſilva lupus erupit, ædes irruit, & infantem abſumpſit. Altera illa Mater, de qua Gretſerus (21) iterum iterumque ſomnô excita, cum vociferante puello poculum porrigeret, animô dixit indignabundo, *eja cum hoc diabolum bibe!* mox à dœmone inſeſſa eſt innocens creatura, qui nullibi niſi Florentiæ ad S. Zenobii Epiſc. Florentini tumulum poterat expelli. Recentius ex Annuis Soc. ſubnecto. Mulier (22) in Auſtria ſub annum 1608. ira & intemperantiâ furens filiolam immodicè flantem Orco devovit, eam ut humi dœmon allideret, imprecata; hem ocius viſibili forma Styx apparuit & puellam è ſinu matris abreptam, humi fudit, ipſamque pænè mortuam matrem reliquit. Anni pauciores fluxère Granatæ an. 1652. (24) parens filio, quòd longiùs domô abeſſet, mille diras imprecatus, id ſæpius ingeminabat: *Faxit Deus, ut nuntium de te accipiam, te flumine merſum!* Mater per piam antitheſin oratione ad Deum converſa, *non ſic fiat Domine, non ſic, pereant potius veſtes ejus ſalvâ vitâ & anima ejus!* matrem potiùs quam patrem Deus audiit; nam puer caſu neſcio quo flumine raptus, veſtibus aquâ ſublatis nudus, vivus tamen & ſalvus relictus eſt, ac ſuis reſtitutus, periturus forſan, niſi patris ferociam matris pietas mitigâſſet.

M. Alii per imprecationem prolem deſtruunt.

(18) S. Auguſt. l. 22. Civ. c. 8.

N. Probatur. Hiſt.

(19) Phil. Camerar. Cent. 3. hor. ſubciſivar.

(20) Cæſar Franciottus in vit. S. Agnelli obſerv. 1.

(21) Gretſ. de maled.

(22) An. Sac. Auſtr. ad A. 1608.

(24) An. Granat. ad An. 1652.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

tigâſſet. Infinitus ſim, ſi alias numerô innumeras parentum dira jubear enarrare. Quam efficax ſit Stygis imprecatio à parentibus in filios detorta, paulò antè oſtendimus, id quòd etiam Calendis Januarii hôc annô per ruralem Bertam certum fecimus & luculentum. Occurrit tamen hic loci novum aliquod & fortè non auditum pio à patre ſuam in filiam fulminatæ execrationis portentum, quod cùm generis feminini intolerabilem ſuperbiam attingat, omittere non poſſum, quin illud in gratiam ſuperbientium puellarum hic loci producam. Aures arrigant faſtu turgidæ Junones, quibus tota cura, labor & induſtria eò intenditur, ut veſtibus ſplendidis, fucis & pigmentis meretricium in morem venalis corporis truncus excolatur; Do verba Nicii Erythræi (25) quibus tumidam puellam deſcripſit: Fuit quæ propriu & naturalem oris ſui nitorem contemneret, eique adventitium fucu quæſitum induceret, ſolidos dies purpuriſsô, ceruſsâ & aliis id genu pigmentis ſibi malas inficeret, ſtando ante ſpeculum, capitis ſtriatiſſimem tiaram comis aptando nobiles quotidie horas dilapidarent. Erat quidem piis ſimul & honeſtis parentibus orta, fuit attamen picta in hominum conſpectum, meretricis in morem prodire non erubuit, licet nullum in paternis nullum in maternis veſtibus cultum cerneret. Res hæc magnum propinquis & vel maximè parentibus ejus dolorem inurebat, qui non ceſſabant eam hortari ac monere, ut nimiam illam ſui corporis curam proſcriberet; ſed nihil proficiebant; nullius enim authoritate, nullius monitis & precibus adduci poterat, ut quidquam de inani ſtudio comendi corporis remitteret; cùm verò pius parens Deo inviſas eſſe procaces formas occineret, eique certam Dei vindictam à divino illius vultu perennem repulſam intentaret, ſi contumax eſſe pergeret, tam preces quam minas optimi parentis hiſpida ſoboles contempſit & arrogantibus verbis hortatori patri repoſuit: ſi me Deus nolit ad ſe recipere, abigat me quocunque velit, ego certè conſpectum ejus haud moror; mihi enim certum eſt, ſuum corpori cultum non eripere &c. Obiit paulò pòſt hæc puella, repentinô fatô confecta, & Chriſtianæ ſepulturæ mandata; ſed tellus tanquam illam amplecti dedignaretur, quæ Deum à ſe repudiaſſet, ſuo è gremio foras excluſit; id cùm Patri renuntiatum eſſet, templô elatam ad maris littus deportari & in arena ſepeliri juſſit, quæ item apud ſe illam noluit retinere; funus itaque paulò pòſt foras evomuit: tum Pater juſtô zelô accenſus, dæmoni filiam devovit, dixitque, ejus etiam corpus ſecum ad inferos raperet, cujus jam animam raptâſſet in Orcum. Præſtò fuiſſe creditur in pera

(25) Jan. Nic. Eryth. Exempl. Virt. & vit. p. 107.

O. Ultima ſuperbientibus domicellis inculcetur.

Hiſt.

periis hiſce diabolus, nam infelix illud cadaver ab oculis repentè ſublatam, nullibi ultrà repertum eſt. Timeant panes exitus, quotquot pari veſtium cultu inſoleſcunt, & monita piis à parentibus profecta impio pede conculcant. Fateor quidem, non omnes hodie tam tragicos imprecationum fructus experiuntur; at verò hos velim ſeriò meminiſſe, in ſe quoque deſtinata eſſe verba Sapientis (26) *ne dixeris peccavi, & quid mihi triſte accidit? altiſſimus eſt enim patiens redditor.* Scire debent hi ſocieni, quò magis judicium Dei difertur majore cum impetu irruet tempore inopinato, *ſubitò veniet ira ejus*, idem inquit Sirach, *& in tempore vindictæ diſperdet te.* Similia per Iſaiam (27) intentat: *Tacui ſemper, ſilui, patiens fui, jam ſicut parturiens loquar, diſſipabo & abſorbebo ſimul.* Hoc inquam licet non ſemper eveniat, id tamen ſemper certum eſt, quod Hier. (28) affirmat: *Magna ira eſt, quando peccantibus non iraſcitur Deus*; timendum enim eſt, ne in furore ſuo reos arguat, mactet & diſperdat.

(26) Eccl. 5.
(27) Iſa. 42.
(28) S. Hieron. l. 1. ep. 38.

P.
Alii per luridam educationem liberos exaſperant.

Alii quidem liberis ſuis non imprecantur, nec volunt etiam habere filios degeneres, interim tamen faciunt perpetim ut degenerent, & omnibus ærumnis ſuos oppleant parentes. Dic enim, ſi vanos habere nolunt, cur eos in omnem luxum educant & vanitatem? Cur eis omnia indulgent? cur omnia diſſimulant, & perpetim connivent? cur aurô infaſciant, qui necdum ſciunt quid ſit aurum? cur purpura involvunt adhuc à matre rubentes? cur mulsô & ſaccharô, quin multoties vino etiam aduſto & execrabili tabaco caput & ſtomachum primis annis evertunt? vix pedibus inſiſtere gnaris jam practicè feſcenninos ſaltus oſtendunt? cur inter pueros & puellas jam choreas inſtituunt, & docent jocando, quod ſeriò appetant peccando? Hic loci tragœdia quæſo in memoriam revocetur, quam retulit Aug. & nos ex eo S. Joſephi feſto produximus currentis anni de hiſpido filio Cyrilli.

Q.
Nil harum Anna timuit; hæc à parentibus invocetur.

Ex his omnibus ni fallor abunde patet, bonum prolis in conjugio plurimis malis amaricari. Ubi nec probi parentes his curis ſunt exemti, mirari nemo debet malis obrui malos pænè innumeris. Nil horum prolis ſanctiſſimæ Parentem Annam oppreſſit; ſicut ſine dolore Matrem Dei novem menſibus uterô circumtulit, & ſine cruciatu mundi gaudium mundo peperit Mariam; ita ſummo cum gaudio productam fovit, aluit, lactavit, educavit. Hanc Matrem omnes hodie parentes implorent, ut grandibus Annæ Matris & Filiæ Virginis precibus & meritis ſuffulti liberos ſuos in conſpectu Dei non ad gehennam educent ſed ad gloriam æternam.

Amen.

Hh CON-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN